

ljenje more priti edino iz duše. V to svrhu je toplo priporočati duhovne vaje, ki se vršijo in se bodo vse leto vršile v Domu Srca Jezusovega v Mariboru (pri gg. pp. jezuitih). Pojdi in udeleži se tudi ti te duševne obnovitve! Veliko lažje boš potem premagal hude in resne čase, v katerih živimo. In če se ti bo mogoče mnogo zlelo, dati tam 100 Din za tri dni za stanovanje in hrano in vso oskrbo, ti moram reči, da ni preveč. Meni, ki si denar težko zaslužim, ni bilo žal teh 100 dinarjev, ki sem jih potrošil pri duhovnih vajah. Poguma je treba in volje, pa gre vse! Fantje, obnovite si duha in srce!

*

Zgornja Poljskava. Včasih si katero na našem odru zaigramo. V mesecu februarju so se naši cerkveni pevci spel izkazali. Priredili so »Kovača in njegovega študenta«; prav lepo je bilo. V nedeljo dne 31. marca bo pa spet nekaj, kar še tudi drugim sosedom povemo. To pot vprizorijo dekleta našega izobraževalnega društva »Skala« našim dobrim mamicam »Materinski dan«. Vprizorili bodo dve lepi igri: »Za srečo« in »Nevesta iz Amerike«. Sodeluje pevski in tamburaški zbor. Matere, dekleta in vsi prijatelji poštene mladine in lepe igre, pridite ta dan ob treh popoldan po večernicah na Zgornjo Poljskavo v Društveni dom pri g. Rečniku. Ne bom vam žal!

3v. Lenart v Slov. goricah. Prosvetno društvo »Zarja« pri Sv. Lenartu vprizori v nedeljo dne 31. marca v dvorani Narodnega doma misterij »Slehernik« ob treh popoldne. Pred in po igri pevske točke. Društvo vljudo savi k obilni udeležbi!

Stari trg pri Slovenjgradcu. V proslavo svetega leta vprizorimo v novi župnijski dvorani v Starem trgu pri Slovenjgradcu »Pasijon« ali »Trpljenje in smrt Jezusa Kristusa«. Predstave bodo: v nedeljo dne 31. marca, ob 3. uri popoldne, za Stari trg; v soboto dne 6. aprila, ob 8. uri zvečer, za mesto Slovenjgradec; v nedeljo dne 7. aprila, ob 3. uri popoldne, za okolico; v torek dne 9. aprila, ob 2. uri popoldne za šolsko mladino. Začetek vsikdar točno ob napovedani uri. Ker je del čistega dobička namenjen za evharistični kongres v Ljubljani.

Na pogreb prve smrtni žrtve zatiralcev trtne uši je prišel tudi Lapuhov edinec Vinko. Po dolgem času zopet pod domačo streho je zvedel, da mu je tudi mačeha pod grudo in da je on kot edini sin rajnega dedič Lapuhovine.

Pogreb starega Lapuha se je vršil pod očitimi znaki, da že vre v priprostem narodu in je treba pognati v smodnišnico ljudske nevolje iskro, pa bodo zleteli vsi oblastni predpisi v zrak in narod bo segel po samopomoči.

Ko je zagledal od glavarstva radi neposlušnosti odstavljene sromeljski župan Vinka, od katerega se je že toliko govorilo po fari na dobro in slabo plat, mu je nekaj v notranjosti pošepnilo: Ta bo strl ušivi oblastni kači glavo. Za njim bodo drli kmetje in napodili s silo razkuževalno svojati!

Župnik je sklenil ob odprtem grobu starega Lapuha pogrebne molitve in menil mirno ter dobrohotno ob koncu, naj se lepo razidejo, ker napram oblastni sili je kmet bre. pravega odpora ter moči. Duhovnikov opomin k pameti ter miru je dosegel ravno nasprotno! Številni pogrebi niso krenili vsak na svoj dom. Brez posebnega poziva so zavili v krčmo,

ni, pridite in posetite to res lepo odersko delo v najobilnejšem številu!

Štrigova pri Ljutomeru. Na praznik sv. Jožefa je napravilo izobraževalno društvo »Lipa« v Sv. Bolfenku pri Središču izlet v Štrigovo, kjer je vprizorilo v šolski zgradbi presrečno Fintgarjevo igro »Veriga«. Prispele je tudi moški pevski zbor, ki je med omenjeno igro izvajal krasne narodne pesmi. Igra, ki je bila zelo številno obiskana, se je prav dobro obnesla, da ni bilo ploskanju gledalcev in poslušalcev kraja. Izletnikom, našim sosedom, hodi tem potom izrečena prisrčna zahvala!

Naročajte naše liste, ki jih tiska Tiskarna sv. Cirila:

»Slovenski gospodar«

»Naš dom«

»Nedelja«

»Glasnik presvetega Srca Jezusovega«

»Rafael«.

Kaj bo z našim vinom?

Te dni se je vršil zanimiv boj med Vinarskim društvom in nekim dopisnikom »Večernika« v Mariboru v zadevi banaškega in našega vina. Dopisnik je očital v članku »Resna beseda o uvozu banatskih in dalmatinskih vin«, da je samo v januarju in februarju se uvozilo v Maribor 60.000 hl banačana ter dalmatinca. Vinarsko društvo pa ugotavlja, da se je lani celo popilo v Mariboru samo 14.850 hl vina. Ako bi ta vest odgovarjala resnici, bi moral vsak tukajšnji državljan izpiti v dveh mesecih 200 l vina, dočim je res, da pride letno le okrog 42 l na osebo.

V tej debati smo izvedeli še nekaj drugega. Vinarsko društvo se je sicer obrnilo na banovino za zaščito pred takim uvozom banaških in dalmatinskih vin, da pa je prejelo odgovor, da so vina gotovo pristna, ker se ne splača ponarežati vina s ceno 2 Din za liter in da je kontrola stroga, poleg tega pa da stojita kmetijsko kakor tudi trgovsko ministrstvo strogo na stališču, da se ne sme ovirati legalna vinska trgovina.

Zanimiv je poziv, da si naj vinogradniki sami pomagajo! Vedno in povsod se piše, kako se želi pomagati kmetu, ki je gospodarsko na robu propada. A zadnjič smo prejeli tolmačenje glede znižanja zemljarine, da to za — slovenske vinograde ne velja! Sedaj prejemo obvestilo, da si naj sami pomagamo glede preprečenja uvoza banačana in dalmatinca.

Kako bo ta samopomoč izgledala, vidimo iz tega, da se v Mariboru vedno bolj razvijajo dalmatinske kleti in gostilne. Ti dve leti, ko je bilo našega vina malo, res niso naši vinogradniki mislili na to, kako bi ga prodali. Je šlo. Osvojili so si trg nazaj. Sedaj se naše vino zopet odriva in treba bo res vse storiti, da bo v jeseni naš vinogradnik lahko prodal svoje vino. Na poziv banovine, ki ima dolžnost skrbeti tudi za procvit kmetsko-vinogradnika na Štajerskem, si bomo morali sami pomagati.

Kmetje, ki prihajate v mesto, zahtevajte v gostilnah, če kaj pijete, samo štajersko vino! Gostilne, ki nočejo točiti štajerskih vin, si zapomnite! Okleinite se vinarskega združništva! Vodi te po svojih zaupnikih kontrolo, kdo uvaža in koliko uvaža katera vinska trgovina tega vina v naše kraje! Vemo, da se je to vprašanje sprožilo sedaj za časa volitev in da bo deževalo obljub; vemo pa tudi, da drži le navodilo banovine kot edino resnično: da si naj pomagamo sami! »Slovenski gospodar« bo prinašal v tem oziru še nadaljnja poročila, da vas bo obveščal o tem važnem gospodarskem vprašanju naših vinogradnikov in viničarjev. Naši vinogradi ne smejo propasti!

Pri železnih težkočah, izgubljenem toku, zagatenju, napetosti, zgač, vzpehavanju, tesnobi, bolečinah v čelu, nagnjenju k bluvanju povzročita 1—2 čaši naravne »Franz Josefove« vode temeljito iztrebljenje prebavil. Mnenja bolnišnic izpričujejo, da jemljejo »Franz Josefovo« vodo radi tudi oni, ki morajo dolgo polegati v postelji in jim zelo prija ta voda. »Franz Josefova« grenilca se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijah trgovinah.

kjer jim je tolmačil župan, da je prekoračilo nasilje gosposke že vse meje kmečke potrpežljivosti. Vse dosedanje mile prošnje vinogradnikov, naj nehajo z izsekavanjem trte, so bile bob ob steno. Lopovski ušivci so pri mastnih plačah tako drzni, da uničujejo vinograde tik pred trgatvijo in je steklo na stotine veder vinskega mošta z goric v grabe! Če bo gledal kmet mirno prekrižanih rok, kako mu uničuje gospod slednji vir dohodka, ga bodo slekli do gola in zahtevali od njega, da mora živ v grob! Njega so odstavili kot župana, ker drži s sorojaki. Lapuha so že nagnali v smrt, drugi so po zaporih in ušivci ne bodo nehali s hudičevim oljem, dokler bo še lukal kak trs iznad zemlje! Boste videli, kako bo pobrala cela komisija s svojimi skupinami ter oddelki šila ter kopita, če bo zadela enkrat na neustrašeno kmečko pest. Na Sromlje se še Hansel ni upal z vražjim oljem, v Artiče tudi ne, ko ve, da smo mi gorjanci bolj trd oreh nego so dolanci! Treba našuntati v skupnost še Pišečane, Brežičane ter Bizeljčane in oteti bodo pred iztrebljenjem vinogradi, kolikor jih še niso uničile ušive komisije. Glas o skupnem nastopu gorenjcev in dolancev bo ponesel med ljudi Lapuhov Vinko, katerega itak

treba razmočiti poprej v vodi. S soljo in z raznimi dišavami je sago kruh posebnost za jutrek. Še v prejšnjem stoletju so prejemali angleški ter holandski vojaki in mornarji sago kruh.

Najzanesljivejši prerok potresnih sunkov

ni kak aparat, ampak neke vrste som, ki živi v japonskih morjih. Japonski učenjaki so dognali s pomočjo opazovanja, da prerokuje ta riba v obsegu 2000 km nekaj ur pred izbruhom potresa njegov pojav v svoji sigurnosti na ta način, da priplava iz globlin na površje in preplašeno šviga ter bega sem ter tja po vodni gladini in razodeva razločno strah.